

Sygn. akt II K 882/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

dnia 10 stycznia 2019 roku

Sąd Rejonowy w Belchatowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący SSR Bartosz Paszkiewicz

Protokolant st. sekr. sąd. Renata Snopek

przy udziale A.. Prok. Pawła Gintera

po rozpoznaniu na rozprawie 22 listopada 2018 roku, 10 stycznia 2019 roku

sprawy **J. D.** ur. (...) w M. s. R. i M. z d. Ł.

oskarżonego o to, że w dniu 16 września 2018 roku o godzinie 11:54 w B. na Al. (...) w B., woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 kk

orzeka

1. uznaje **J. D.** za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu wyczerpującego dyspozycję art. 178a § 1 kk i jednocześnie przyjmując, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości na podstawie art. 66 § 1 i 2 kk w zw. z art. 67 § 1 kk prowadzone wobec niego postępowanie karne warunkowo umarza na okres próby 1 (jednego) roku od uprawomocnienia się orzeczenia;
2. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. orzeka wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;
3. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 16 września 2018 roku;
4. na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu (...) świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 (pięciu tysięcy) złotych;
5. wymierza oskarżonemu 100 (sto) złotych opłaty i zasądza od niego na rzecz Skarbu Państwa 144 (sto czterdzieści cztery) złote tytułem zwrotu poniesionych w sprawie wydatków.

Sygn. akt II K 882/18

UZASADNIENIE

J. D. w dniu 15 września 2018r. spożywał alkohol w postaci whisky w związku z odbywającymi się mistrzostwami świata w piłce siatkowej. Wypił wieczorem około 0,5l alkoholu o stężeniu 40 %. Następnego dnia około godziny 11.00 zadzwonił do niego ojciec, że oskarżony zawiózł go na cmentarz. Ojciec oskarżonego jest schorowany i ma 81 lat. Nikt inny w tym czasie nie mógł go zawieźć. Oskarżony wsiadł do samochodu czuł się dobrze i nie przypuszczał, że jest w stanie nietrzeźwości. Jadąc samochodem R. (...) o nr rej. (...) Al. (...) w B. został zatrzymany przez patrol policji

i poddany kontroli na trzeźwość. Badanie wykazało, że oskarżony miał stężenie 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 47 odw. -48, notatka urzędowa k. 1, 6, świadectwo wzorcowania k. 4-5, protokoł badania trzeźwości k. 2-3)

Oskarżony cieszy się dobrą opinią środowiskową. Uchodzi za osobę spokojną, kulturalną nie wchodzącą w konflikt z sąsiadami. Nie jest widywany pod wpływem alkoholu.

(dowód: wywiad środowiskowy k. 51-53)

Oskarżony J. D. ma (...) lat jest żonaty. Nie był karany. Nie leczył się psychiatrycznie neurologicznie ani odwykowo. Nie figuruje w ewidencji kierowców popełniających wykroczenia. W toku postępowania od początku przyznawał się do popełnienia zarzucanego czynu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 47-48, karta karna k. 10, wypis z ewidencji kierowców k. 17)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Stan faktyczny w niniejszej sprawie jest bezsporny. Oskarżony od początku przyznawał się do zarzucanego mu czynu. Pozostałe dowody w postaci karty karnej, protokołu badania trzeźwości, wypisu z ewidencji kierowców, świadectwa wzorcowania nie budziły wątpliwości.

Wobec tego sąd uznał, że oskarżonego za winnego tego, że w dniu 16 września 2018 roku o godzinie 11:54 w B. na Al. (...) w B., woj. (...) kierował w ruchu lądowym samochodem osobowym marki R. (...) o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości z zawartością 0,34 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu wypełniającego dyspozycję art. 178 a § 1 k.k.

Zdaniem Sądu Rejonowego z okoliczności przedmiotowego czynu można jednak wysnuć wnioski, iż wina jak i stopień społecznej szkodliwości są nieznaczne i powodują konieczność warunkowego umorzenia postępowania wobec oskarżonego. Jak wynika z wywiadu środowiskowego oskarżony jest osobą spokojną nie wchodzącą w konflikty z prawem jak i sąsiadami. Od wielu lat prowadzi ustabilizowane życie. Nigdy nie był karany. Nie bez znaczenia jest również fakt, że nie figuruje w ewidencji kierowców popełniających wykroczenia. Nie można też tracić z pola widzenia faktu, że oskarżony spożywał alkohol dzień wcześniej. Zadzzwonił do niego ojciec z prośbą by podwieźć go na cmentarz. Oskarżony był przekonany, że jest trzeźwy. Zatem nie można go traktować na równi z kierowcami, którzy spożywają alkohol w tym samym dniu, a następnie prowadzą pojazd. Nadto podkreślić należy, że stężenie alkoholu u oskarżonego oscylowało wokół dolnej granicy przewidzianej przez prawo. Z tych względów Sąd postanowił warunkowo umorzyć oskarżonemu postępowanie karne na okres próby jednego roku. Sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa oraz jego właściwości i warunki osobiste, szczególne okoliczności przestępstwa, stanowią pozytywną prognozę na przyszłość, co więcej pozwalają przypuszczać, że oskarżony nie wejdzie ponownie w konflikt z prawem. Oskarżony do chwili obecnej przestrzegał porządku prawnego, toteż czyn, który mu inkryminowano jest zdarzeniem epizodycznym w jego dotychczasowym życiu, zaś dolegliwości związane z niniejszym postępowaniem karnym będą dla niego wystarczającą przestrogą przed ponownym popełnieniem czynu zabronionego.

Na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 3 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Zakaz ten jest wystarczającą sankcją za popełnione przestępstwo. Pamiętać należy, że oskarżony nigdy nie był karany i nie figuruje w ewidencji kierowców popełniających wykroczenia drogowe.

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd zaliczył oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 16 września 2018 roku.

Na podstawie art. 67 § 3 k.k. w zw. z art. 39 pkt 7 k.k. Sąd orzekł od oskarżonego na rzecz Funduszu (...) świadczenie pieniężne w kwocie 5 000 złotych.

O kosztach sądowych na rzecz Skarbu Państwa o Sąd orzekł na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 629 kpk. Na koszty sądowe złożyły się koszty, karty karnej, oraz ryczałt za doręczenia oraz koszty wywiadu środowiskowego. Sąd uznał, że zasądzenie kosztów sądowych od oskarżonego nie będzie dla niego zbyt uciążliwe.